

75 let od založení umělecké školy v Chotěboři

I. Něco málo z historie

Rozhodnutím Krajského národního výboru v Pardubicích byla 15. prosince 1951 založena Základní hudební škola v Chotěboři. Jejím ředitelem se stal pan *Luděk Lukeš*. Škola neměla svoji vlastní budovu a ani s vybavením to nebylo jednoduché. V prvních letech vyučoval pan ředitel sám. Dnes si těžko představíme, že vyučoval jako jediný učitel hru na housle, klavír, hudební nauku, sborový zpěv a vedl i přípravnou hudební výchovu. Ve škole se učilo až 66 žáků. Teprve po dvou letech ředitel *Lukeš* přijal další dvě učitelky. Jedna z nich učila děti rytmiku, na kterou později navázala výuka tanečního oboru.

Hledaly se vhodné prostory k výuce. Vyučovalo se například

v budově místního gymnázia, v bývalém sídle Městské bytové správy v Havlíčkově ulici i v prostorách chotěbořského zámku. V dnešní budově, v prostorách bývalé staré radnice, tedy na náměstí T. G. Masaryka č. 322 je škola od roku 1960.

Za svých 75 let existence vedli školu tři ředitelé. Výše zmíněný *Luděk Lukeš* vedl školu do r. 1960. V letech 1960 až 1991 byl ředitelem houslista pan *Jindřich Jun*, kterého vystřídal pan *Milan Moc*. Ten se tak vrátil do školy, kde se jako žák učil hře na klarinet. *Milan Moc* řídil školu dalších 30 let. V roce 2021 se vedení školy ujala bývalá žákyně a učitelka hry na violoncello *Jarmila Nedbalová*.

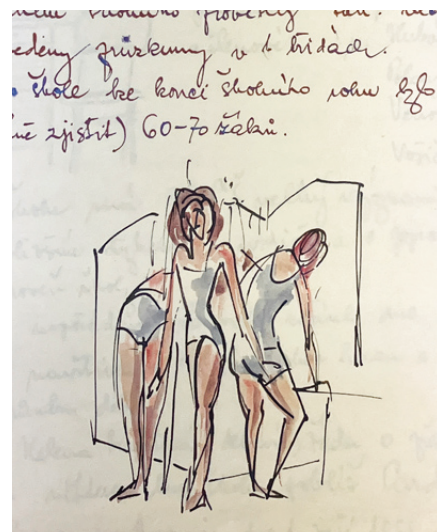
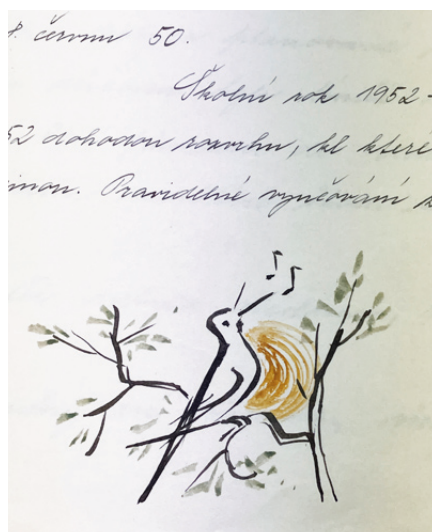
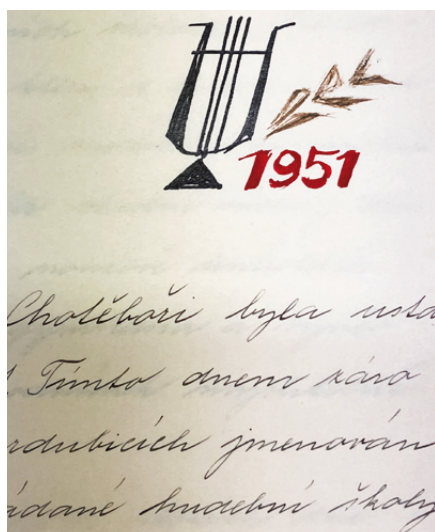
Tradice návratů k umělecké škole je v chotěbořské škole velmi silná. V pedagogickém sboru vy-

učují často bývalí žáci školy, kteří vystudovali umělecké obory. Není výjimkou, že k talentovým zkouškám přichází se svými dětmi rodiče, bývalí žáci ZUŠ. Nejčastěji je to v hudebním oboru, ale i v tanečním a výtvarném. Nejmladší je tradice literárně-dramatického oboru. Ten se začal vyučovat v roce 1974.

V současné době vyučujeme (a rádi) čtyři umělecké obory a nabízíme žákům možnosti mezioborové spolupráce. Jak se nám to daří je možné vidět při prezentacích žáků na veřejnosti.

S možnostmi lepší dopravy rozšířila škola i působnost v širším regionu. Otevřeli jsme detašovaná pracoviště v Krucemburku a ve Ždírci nad Doubravou. Ale o těch si povíme příště.

Jarmila Nedbalová,
ředitelka školy

Nahlédnutí do ručně psané a ilustrované kroniky školy, 1951–1953

Svatocecilský koncert dechového orchestru DaCapo

V sobotu 22. listopadu 2025 se v chotěbořském kině uskutečnil tradiční *Svatocecilský koncert* dechového orchestru DaCapo ze ZUŠ Chotěboř. Koncert, nesoucí podtitul *Poceta svaté Cecílie*, začal v 16 hodin.

Významným hostem koncertu byl vynikající pěvecký sbor Kvítek ze základní školy Buttulova v Chotěboři. Sbor vede sbormistryně a ředitelka školy Renáta Piklová, která spolu se svými zpěvačky připravila pestrý a poutavý program. Sbor doprovázela na piano paní učitelka Michaela Marková. Svou citlivou hrou vytvořila krásné hudební pozadí.

Repertoár sboru tvořily písně z pohádek i z lidového prostředí, především z Chodska a Moravy. Publikum odměnilo dětské zpěváky potleskem a bylo zřejmé, že jejich vystoupení přineslo do odpoledne radost i dojemnou upřímnost.

Dechový orchestr DaCapo sáhl do širokého repertoáru. Posluchači si mohli vychutnat vážnou, dechovou i filmovou hudbu. Ne-

chyběly také skladby z oblasti nartificiální hudby. Orchester působil jistě a s chutí hrát. Od jemných, něžných pian až po zvukově bohatá forte.

Velkou odezvu vyvolalo hlavní téma *Captain Marvel*, které orchestr zahrál hned dvakrát. Energetická skladba doslova rozvibrovala celý sál a přinesla akční, strhující náladu, jakou by divák čekal spíše v kině při filmové premiéře.

Jedním z vrcholů koncertu byla skladba *Dva delfíni*, v níž se představili bratři Málkovi. Jakub, žák pana učitele Pavla Málka, zahrál na trubku a Jan, žák pana učitele Aloise Štěrbý, zahrál na tenor. Jejich souhra i muzikantský projev nadchnul celé publikum. Dva bratři jako dva delfíni, kteří se ladně proplétají hudební hladinou.

Průvodní slovo celého programu obohatily paní doktorka Marcela Chalupová a Helena Malá, které uvedly jednotlivé části koncertu s elegancí a vřelostí. O zvuk se postaral Pavel Kletečka, jež umož-

nil publiku vychutnat si každý tón i dynamické rozdíly.

Velké poděkování patří panu Jiřímu Čermákovi, který pořídil videozáznam z koncertu a Martinu Halamovi, jenž se postaral o fotografie, zachycující atmosféru i emoce celého odpoledne.

Orchester šlapal jako hodinky a svým výkonem zcela oslnil publikum. Závěrečný aplaus byl nejen vyjádřením nadšení, ale i zaslouženou odměnou pro všechny účinkující, kteří do svého vystoupení vložili maximum.

Svatocecilský koncert v podání dechového orchestru DaCapo a pěveckého sboru Kvítek opět potvrdil, že v Chotěboři má nejen dlouholetou tradici, ale také pevné místo v srdcích posluchačů. Všichni přítomní odcházeli z koncertu naplněni hudbou, dobrou náladou a hlubokým dojmem z krásného odpoledne.

Za dechový orchestr DaCapo
dirigenti Alois Štěřba
a Lukáš Kopecký

Antidepka 2025

Už druhým rokem jsme se jeli s žáky literárně dramatického oboru podívat na festival Antidepka v Praze. Pořádá ho DDM Slezská Praha 2, vždy kolem 17. listopadu, mají tam sál s jevištěm, oponou a technika ochotného splnit nám různé výmysly.

Pro žáky je to šance vyzkoušet si nový prostor, vyslechnout si zpětnou vazbu, zahrát si v Praze na Vinohradech a také je s tím spojená možnost přespání právě v prostorách DDM. Večer tak můžeme vyrazit třeba na vánoční trhy na Náměstí Míru.

Tentokrát jsme se žáky ze skupiny LDO 2 zahráli představení *Vražda v Orient expresu* a trochu jsme ho pro potřeby festivalu zkrátili. Také se nám podařilo vidět i některé z dalších účinkujících. Myslím, že na letošní Kabaret v podání ochotnického divadla Aura, jen tak nezapomeneme.

Renáta Lédlová

Vánoční předávání radosti

Hudbou chceme rozdávat radost nejen posluchačům, ale i sobě. Obzvláště vánoční a předvánoční čas k tomu vybízí. Proto se i na sklonku roku 2025 uskutečnily tři vánoční koncerty našich souborů – v Chotěboři, v Libici nad Doubravou a v Horním Studenci. Vystupovali zpěváci ze sboru Motýlek (doplňného o členky sboru Fones Melody) za doprovodu smyčcového orchestru ŽAKO.

I přes řádící chřipkové, virózoové a covidové pohromy jsme se na všech třech místech sešli s hojným publikem, se kterým jsme se společně naladili na nadcházející Vánoce.

Za účinkující tělesa
Jakub Pikla a Iva Mackeová

Rybovka netradičně

V neděli 7. prosince 2025 od 14 hodin se Sportovní hala ZŠ a MŠ Ždírec nad Doubravou proměnila v prostor naplněný sváteční atmosférou. Dechový orchestr DaCapo ze ZUŠ Chotěboř zde uvedl Českou mši vánoční Jakuba Jana Ryby. Tentokrát v netradičním obsazení a na netradičním místě.

Je třeba zmínit, že jde o naprostý unikát v rámci celé republiky. Rybova Česká mše vánoční je v originále psána pro smyčcové a dechové nástroje, a to, že ji interpretuje dechový orchestr, je nejen velmi neobvyklé, ale také mimořádně náročné a výjimečné.

Za tímto jedinečným nápadem stojí právě Alois Štěrba, který přišel před více než deseti lety s myšlenkou přepsat celé dílo do obsazení pro dechový orchestr a vytvořil pro něj vlastní transkripci. Nejde tedy o první představení tohoto díla. Dechový orchestr provedl Českou

mši vánoční poprvé v Chotěboři, v kostele sv. Jakuba, v rámci sbírky na opravu varhan. Podruhé v Třemošnici, potřetí v Příbyslavi, počtvrté v Horní Krupé a nyní ji orchestr provedl již popáté, během deseti let od vzniku první myšlenky, právě ve Ždírci nad Doubravou.

Celou akci připravilo město Ždírec nad Doubravou. O vynikající organizaci se postaral pan Libor Málek, otec dvou členů orchestru, Jakuba a Jana. Jeho pečlivá práce i vstřícnost byly znát na každém detailu akce a orchestr mu za to vyjadřuje velké poděkování. Stejně tak patří poděkování i městu Ždírec nad Doubravou za pozvání a srdečné přivítání. Dechový orchestr a smíšený pěvecký sbor se ve Ždírci cítili opravdu skvěle.

Průvodním slovem provázely koncert paní doktorka Marcela Chalupová a Helena Malá, které přiblížily posluchačům nejen děj Rybovy mše, ale i její symboliku a historický význam. O zvukovou stránku se postaral Jiří Císař, jehož práce byla pro zdárný průběh koncertu klíčová.

Na varhany doprovodila orchestr Hana Turková, která dodala Rybově mši potřebnou majestátnost i jemnost. Dechový orchestr DaCapo si na tuto příležitost přizval také vynikající sólisty: Michaela Krejčí – soprán, Jaroslava Jandová – alt, Vít Veselý – tenor (známý mimo jiné z jihočeské ha-

sičské dechové hudby Božejáci), Michal Voňka – bas.

Smíšený pěvecký sbor podal výtečný výkon a společně s orchestrem vytvořil hudební zážitek, který publikum odměnilo dlouhým potleskem ve stoje. Na koncertě vystoupili: soprán – Petra Machalová, Lída Linhartová, Monika Voňková, Monika Voňková ml., alt – Renáta Piklová, Hana Turková, tenor – Jozef Pikla, Ondřej Nepovim, bas – Jan Pikla.

Na úplný závěr zazněla vánoční koleda *Nesem vám noviny*, která k přicházejícím Vánocům neodmyslitelně patří. V úplném závěru zazněl zvoneček, jenž svou zvukomalebností podtrhl příchod Vánoc. Publikum se spontánně přidalo ke zpěvu a společně s orchestrem vytvořilo krásnou tečku za celým odpolednem.

Dechový orchestr DaCapo srdečně děkuje městu Ždírec nad Doubravou, panu Liboru Málkovi, moderátorkám, zvukaři, sólistům, varhanici, členům sboru a všem, kteří se podíleli na přípravě této výjimečné události. Poděkování patří také Milanu Kopeckému za prezentaci orchestru prostřednictvím fotografií a videí, které pomohly zachytit atmosféru celého koncertu.

Za dechový orchestr DaCapo
dirigenti Alois Štěrba
a Lukáš Kopecký

Mladí hudebníci se zapojují do orchestrálního života

Není pochyb o tom, že hudba sblížuje. Ostatně i radost sdílená pomocí hudby je vždy dvojnásobná. To vše si mohli vyzkoušet studenti různých oddělení našeho hudebního oboru.

Jsem moc rád, že se zapojili do koncertní činnosti symfonického orchestru Doubravanu – tedy složky hudebního spolku, který v Chotěboři funguje víc než 160 let, a který v nedávné době obnovil naplno také svůj orchestr. Tuto spolupráci jsme navázali už v době znovuzaložení orchestru, nicméně jednoho ze svých vrcholů dosáhla právě na podzim a v zimě loňského roku.

Předně se představili naši žáci jako sólisté během podzimního koncertu – jmenovitě to byl flétnista Jan Rykr, či houslisté Terezie Matulová, Martin Dostál a Jan Kuška. Orchestrálních partů se na výbornou (vedle zmíněných sólistů) zhostili také naši další studenti – flétnistka Veronika Pavlasová, či houslisté Antonie Dovžanynová a Radek Hořínek. Společně pak s celým orchestrem předvedli vý-

borným způsobem *Slováckou suitu* od Vítězslava Nováka.

Ale ani o Vánocích orchestr doplněn našimi žáky nezahálel! Kromě výše zmíněných hráčů se například zapojili studentka klavírního oddělení, Terezie Bílková, žesťari Jan a Jakub Málkovi, či naši čerství absolventi Josef Pavlas a Vít Sokol.

Velmi mě těší, že se do hudebního života v našem městě zapojují nejen studenti, ale i pedagogové

naší školy, a že páteř celého orchestru je tvořena našimi absolventy. Ostatně i šéfovská pozice je toho důkazem (a vždy byla – jak za dob řízení M. Moce i J. Juna).

Pevně věřím, že tohle vzájemné obohacování má nesmírný smysl – jak pro studenty, tak i pro „otřelé“ orchestrální hráče.

Za symfonický orchestr Doubravanu i za hudební obor ZUŠ
Jakub Pikla

Mezioborové pololetní vystoupení v Krucemburku

Výtvarná animace s dramatickým doprovodem

Jednoho lednového večera se mimořádně sešli mladí umělci v Krucemburku, aby pro diváky a posluchače vytvořili pestrý program. Záměrem bylo propojit tvorbu výtvarnou, hudební, taneční i literárně dramatickou.

Vznikla tak netradiční umělecká vystoupení. Např. lidový tanec s živou hudbou akordeonu a dva příběhy Malého prince s animací. Děti z LDO přednesly také krátké básně. Za hudební obor se prezentoval nejen akordeon, ale krásně vyzněl v sále i zvuk klasické kytary a klavír.

Pěkně jsme si to užili.

Jarmila Nedbalová

Nová keramická pec na pobočce v Krucemburku

Žáci výtvarného oboru ZUŠ Chotěboř v Krucemburku se konečně dočkali významné novinky, která posouvá jejich tvorbu zase o krok dál. Nově mají k dispozici keramickou pec, díky níž mohou plnohodnotně realizovat své keramické práce.

Dosud byla keramická tvorba omezena především absencí možnosti vlastního výpalu. Nyní mohou žáci své výrobky vypalovat přímo na místě, a navíc využívat glazury i keramická barvítka, oxidy kovů či skleněné drtě. Otevírá se jim tak svět skutečné keramické technologie, se všemi jejími postupy, experimenty i radostmi z výsledku.

Keramická pec je umístěna v dílnách základní školy v Krucemburku, kde pro ni vzniklo vhodné technické zázemí. Díky tomu již nejsou žáci ochuzeni o důležité fáze keramické práce a mohou se seznamovat s tím, co keramická tvorba skutečně obnáší – od práce s hlínou přes sušení, přežah, glazování až po závěrečný výpal.

Nová pec přináší nejen širší možnosti výuky, ale především větší motivaci a radost z vlastní tvorby. Keramika se tak stává plnohodnotnou součástí výtvarného oboru i v Krucemburku a žáci mohou své nápady proměňovat

v trvalé, originální a technicky dokončené práce.

Jitka Podrazilová

Pohádka Tajemství lesa

Ojedinelý mezioborový projekt vznikl pod vedením pedagogů dechových nástrojů, literárně dramatického a výtvarného oboru už v minulém školním roce. Letos v listopadu jsme jej uvedli ještě jednou.

Anežka Bezoušková, učitelka dechového nástroje klarinetu přišla s nápadem propojit 17 dechových nástrojů se slovem a vtáhnout tímto nejmenší diváky, děti MŠ, do světa zvuků, tónů a hudby.

Jednoduchý pohádkový příběh měl být průvodcem a inspirací pro

bouřku, strach, zmatek či charakter postavy jako žába, ježek, jezevec či čmelák.

Zvuky i krátké hudební vstupy složila Anežka Bezoušková a s interprety na dechové nástroje nazkoušela k textu pohádky *Tajemství lesa*.

Pohádka lesa od Josefa Kožíška otevřela cestu k pohádkovým bytostem zabydleným v lese a učitelka dramatické výchovy Hana Součková napsala a nazkoušela se žačkami LDO3 vyprávění o lese blízko Chotěboře, kde řádil kůrvec a změnil les k nepoznání. Děti

MŠ na hudbu tančily, zapojovaly se do hry a měly možnost si povídat o stromech, které znají a koho jim připomínají.

To všechno doprovázela zvířátka vyrobená dětmi z výtvarného oboru pod vedením Jitky Podrazilové a Petry Polívkové.

Na závěr si děti prohlédly hudební nástroje a měly možnost si povídat i s interprety.

Tento, na koordinaci mezi obory náročný, projekt byl nezvyklý i těžký zároveň – jak pro interprety, tak pro pedagogy.

Doufáme, že se tímto projektem pootevřou dvířka k další spolupráci mezi obory a potěší naše nejmenší diváky.

Hana Součková

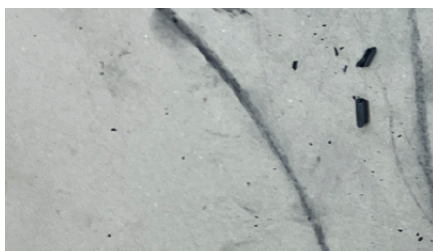

Autorské texty – Anežka Průšová, LDO

Texty byly oceněny na talentové soutěži v rámci Podzimní Ambroziády 2025 v Hradci Králové

Slabina

Proč bych se měla bránit osudu
který nastává
proč bych se měla dávat jídlem
které mi nechutná
Proč bych se měla hlídat jak
vypadám
Proč bych se měla oblíkat jak člověk
kterého nezvládám
proč se na sebe dívám do zrcadla
a poměřuju se
Proč to vypadá že další týdny se jísti
nebude
Proč se omezují??? Nevím možná
chci zapadnout mezi normální lidi
možná chci vypadat jako dámy
z playboye možná chci vypadat jako
krásky ve škole
Proč chci takto vypadat nevím...
nevím... možná jsou na mě velké
námítky že mám velkou hlavu nebo
že toho sním víc než vy všichni
dohromady
Bolí mě když tohle píši jen chci
abyste věděli že všichni v této říši
jsme bodáni do slabiny a to je vzhled
vím že nejsem sama i když to tak
vypadá vím že mám okolo sebe lidi
kteří mě mají rádi ale přesto moje
duše upadá a shnívá
Jsem šťastná sama se sebou ale
když vidím holčinu přede mnou
která nevypije kofolu a já mám
v sobě dvě bolí to stejně jako bych
byla zpátky v depresích a každý den
jako bych se bála něco pozřít aby
nebyla tlustá a nezapadla sem to
jest vše co je za tímto hlasem
Buďte prosím na sebe ohleduplní
každý tu slabinu v sobě máme i když
to nevíme...

Muž, kterému se nedá hledět do tváře

Vidím tě
Já tě vidím ale i se trochu dívím
Vím že nejsi opravdový
Vím že jsi představa
Která je krásná moc se mi tohle
nestává
Že vidím člověka a vím že tam na
mě čeká
ale jak ví do jakého okna se dívám
Jak ví že se mi o něm snívá jak to
všechno ví
Protože je to moje stresová
představa
Kterou nedokážu zastavit
Ale umí se na mě lepit a dělat mi
mráz na hrudi
A to mě všechno probudí
Jsem bledá ztracena sama
Nikomu to nechci říct aby si o mně
nemysleli že jsem blázen a neřešili
to
Vevnitř je ale pořád ticho
Je toho moc nezvládám to
Marně prosím o pomoc ale aby mě
nikdo neslyšel
Protože se bojím že by už nepřišel
cítím se pořád sama
Když jsem se svěřila byla to
modlitba už se mi nikdy nevrátil

Motýl v můře

Proč si mě nevyšimneš
Lítám tady před tebou jako motýl
a ty v tom vidíš jen můru
Můru kterou stejně jednou zabiješ
A místo toho aby sis ji prohlídl
a zjistil že je to motýl tak ji odháníš
Odháníš ji od sebe dál
ale ona tak třeba nechce
Proč si ji nevyslechneš aby ti řekla
pravdu
Ty ji snad nechceš slyšet
Ona si jen myslela že bys ji mohl mít
rád
Ale jak sama viděla byla to naivita
Která se nevyplácí
Teď jsi ji udeřil
Zabil jsi ji co z toho máš a co ti to
dalo do života jenom prázdno nic
tak proč jsi to udělal
Teď odcházíš spokojen
Ale jak se mnou zacházíš to už nikdy
nezapomenu
A já mezitím odcházím z pokoje

Fragmenty velkoformátových gestických kreseb
výtvarná etuda Čert ve mně, nejmladší žáci VO, p. uč. Petra Polívková

Prodejní výstava v ZUŠ

Ve vstupní chodbě ZUŠ (v budově staré radnice), je aktuálně k vidění prodejní výstava obrazů tvořených technikou olejomalby. Připravili ji žáci výtvarného oboru. Vystavená díla vznikala v rámci výuky a tématicky nejsou nijak omezena – autoři pracovali s volnými náměty dle vlastní inspirace.

Výjimečnost výstavy spočívá v tom, že žáci si vyzkoušeli celý proces vzniku obrazu od samého

začátku. Od prvotního sbití rámu, přes napínání plátna, jeho klížení a šepsování, až po samotnou olejomalbu. Díky tomu získali nejen výtvarné, ale i řemeslné zkušenosti a hlubší porozumění této tradiční malířské technice.

Vystavené obrazy jsou nabízeny k prodeji. Informace o cenách a možnosti zakoupení poskytne kancelář školy.

Jitka Podrazilová

Jak probíhá výuka v tanečním oboru

Kde kdo by si řekl: „Tam se asi jenom tancuje“. Ano, je to tak a nejenom to. Abychom se naučili správně a hezky tancovat, musíme hodně cvičit. Cvičení věnujeme velkou část výuky. Dobrý tanečník totiž musí ovládat každou část svého těla.

V hodinách tanečního oboru také zpíváme, nejčastěji lidové písničky, a k tomu si tancujeme.

Také si povídáme o tom, co nám jde dobře a co nám jde méně dobře, a k tomu posloucháme hudbu.

Někdy zbyde čas, abychom si pohráli. K tomu máme spoustu rekvizit, například padák, nafukovací balonky, šátky, míče, obruče...

Také se proměňujeme – tomu se říká improvizace. Třeba se proměníme na nějakou pohádkovou postavu, na královnu zimy nebo jara, na zvířátko, případně na vodu nebo oheň.

Se staršími dětmi se učíme lidovému tanci, učíme se polku, sousedskou přísunnou nebo hladkou, dvojpolku, maděrpolkou, mazurku nebo obkročák.

Věnujeme se také klasické taneční technice, kde se učíme cviky s francouzskými názvy, například demi-plié, relevé, balancé nebo sissones.

Součástí klasické taneční techniky je i cvičení na špičkách. Špička je vyrobená ze dřeva, takže jim některé děti říkají „dřívka“. Je to velmi těžké, protože stojíte přímo na špičkách prstů.

Přijďte se podívat, rádi Vás uvidíme!

Sylvie Brabec

Učím jen trochu jinak

Paní Monika Mašková učí od letoška na naší škole, jako zástup za mateřskou dovolenou, zpěv a hru na klavír. Od narození žije **se zrakovým handicapem**. Zajímalo mě, jak se to propisuje do role pedagoga a v čem se její práce liší od práce ostatních kolegů.

Vyučování se zrakovým postižením má určitě svá specifika. Nečtu například z listu, takže se skladby na klavír učím dopředu - každý hlas levou i pravou rukou, po jednotlivých taktech. Je to mravenčí práce. Výhodou je, že například u zpěvu si mohu řadu věcí nastudovat poslechem. Využívám YouTube, někdy poprosím kolegy, aby mi nahráli melodii na diktafon.

Co se týká klavíru, nemohu samozřejmě žáka sledovat zrakem. Abych zkontrolovala např. správné postavení ruky, musím na ni sáhnout. Podobně potřebuji dohlížet i na správné dýchání u zpěvu. Jsem si vědoma toho, že pro žáky to může být nové a nezvyklé, předem se vždy ptám.

Při výuce aplikuji postupy, které jsem se naučila od své učitelky zpěvu.

Potřebuji různé speciální pomůcky. Využívám mluvicí mobilní telefon a škola mi vyšla vstříc a zakoupila mluvicí počítač. Mohu si tak zvětšit noty, abych na ně viděla. Používám taky zvětšovací lupy.

Tady ve škole se cítím skvěle. Někdy potřebuji pomoc s věcmi technického rázu, třeba přepínat techniku, která je na displej. Všichni jsou tu ochotní a vychází mi vstříc.

Pokud se chcete o Monice Maškové dozvědět víc, podívejte se na její web www.monikamaskova.cz

Renáta Lédlová

Špuntánci

Inspirací pro tento rozsáhlý projekt nám byli známí Dubánci. Jejich obdoba, Špuntánci, měla v našich hodinách veliký ohlas. Začalo to malými korkovými figurkami a po několika týdnech jim postupně rostla různá prostředí.

Vznikly pokoje, domečky, ateliéry, stáje, venkovní závodiště, ga-

ráže s vozítky atp. Jejich autoři si museli poradit s různými materiály, zaměřili se na detail a byli v tom ohromně vynalézaví.

Nejmladší děti z páteční skupiny si se špuntánky i dosyta vyhrály a na závěr jsme uspořádali komentovanou prohlídku pro rodiče.

Petra Polívková

Jeden z pohledů do bytu, Tereza a Ester Málkovy

Pablo Špuntasso ve svém ateliéru, Barbora Kyselová

Studio módního návrháře, Vanesa Krovová

ZUŠkový ples

V naší škole se učíme ledasčemu. Hrát, zpívat, malovat, tančit... ale také se bavit! A bavit se na úrovni.

Proto jsme se rozhodli odstartovat naše 75. narozeniny právě ZUŠkovým plesem. Vždyť kde jinde by se mohly vyřadit všechny múzy? Vizualní při výzdobě, herecká při uvádění a provázení celým večerem, taneční od večera do rána, o hudební ani nemluvě!

Chtěli jsme do Chotěboře přinést ples, který bude potěchou nejen pro vaše oči, uši, city, anebo chuťové buňky.

A proč jsme do toho tak zapojili naše žáky? Přeci jen studijní život není jen o memorování pouček a vysezených hodinách ve třídách. I z našich žáků v mžiku vyrostou dospěláci, kteří se budou chtít bavit, případně něco podobného organizovat. A kde jinde získají víc zkušeností, než v praxi?

Zhodnoťte naše snažení a zavzpomínejte s námi v následující fotogalerii.

Jakub Píkla

Pěvecký sbor Motýlek a žákovský komorní orchestr ŽAKO

Pomáda v podání žákyň tanečního oboru

ZUŠkový ples, 7. 2. 2026, sokolovna Chotěboř

Výzdoba, fotokoutek a prodejní výstava obrazů – výtvarný obor

Hosté: Banda di Feste, bigband pardubické konzervatoře

Průvodní slovo:
M. Teclová a M. Prokšová, LDO

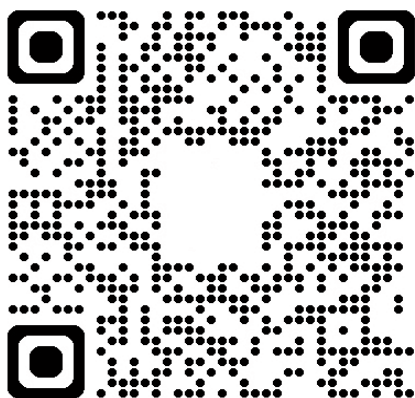
Pestré výhry v tombole

Dixie Friends

Kosmonautky

Děkujeme sponzorům plesu!

Dechový orchestr DaCapo

Tváře naší školy

Jan Pavlas

zástupce ředitele školy, učitel hudebního oboru (příčná flétna, klarinet, klávesy), vytvořil a provozuje nahrávací studio v ZUŠ Chotěboř

1. Co Vás přivedlo k umění a učení na ZUŠ?

Hledání životního povolání.

2. Jakou „superschopnost“ byste chtěla mít?

Žít v pravdě.

3. Jmenujte tři věci, které Vás nejlépe vystihnou.

To musí udělat ten, kdo takovou otázku klade.

4. Jaký byl Váš dětský sen?

Velmi proměnlivý. Žít mezi indiány, být námořníkem, fotbalistou, nedokáži všechno vyjmenovat.

5. Co je Vaší inspirací?

Doufám a usiluji o to, aby to byl Duch svatý.

Iva Mackeová

učitelka hudebního oboru (housle, viola, příprava k souhře, žákovský komorní orchestr ŽAKO)

1. Co Vás přivedlo k umění a učení na ZUŠ?

K umění mě přivedli již v útlém věku rodiče a poté učitelé a profesoři. Hned po studiu jsem začala hrát v orchestru a o učení jsem neuvažovala.

30 let hraji v různých orchestrech, kde jsem si kromě symfonické, filmové hudby a muzikálu zahrála i operu.

Poté přišla nabídka učení na ZUŠ a já ji přijala. Zjistila jsem, že mě učení velice baví a naplňuje.

2. Jakou „superschopnost“ byste chtěla mít?

Vzhledem k tomu, že téměř denně dojíždím z Hradce Králové (přes 70 km), ráda bych uměla „lusknutím prstu“ se přenést z místa na místo.

3. Jmenujte tři věci, které Vás nejlépe vystihnou.

Jsem trochu zrychlená, dělám víc věcí najednou, mám ráda humor a (snad) nezkažím žádnou legraci.

4. Jaký byl Váš dětský sen?

Asi se budete smát, ale chtěla jsem být baletkou.

5. Co je Vaší inspirací?

Vzhledem k tomu, že stále hraji v orchestru (FHK), jsou pro mě inspirací sólisté se kterými spolupracujeme a také dobří dirigenti.

75 LET

ZUŠ CHOTĚBOŘ

TALENTOVÉ ZKOUŠKY 2026

TANEČNÍ OBOR HUDEBNÍ OBOR LITERÁRNĚ DRAMATICKÝ OBOR VÝTVARNÝ OBOR

Talentové zkoušky do všech oborů ZUŠ se budou konat
v průběhu **května**, přihlašování je spuštěno na:

www.zuschoť.cz/prihlaska/

Těšíme se na nové tváře!

